

૬. મંગલસૂત્ર

કિસનસિંહ ચાવડા

કિશનસિંહ ગોવિંદસિંહ ચાવડાનો જન્મ ૧૭ નવેમ્બર, ૧૯૦૪ના વડોદરામાં થયો હતો. તેમણે ગુજરાત વિદ્યાપીઠ અને શાંતિનિકેતનમાં શિક્ષણ લીધું હતું. મુંબઈની ફેલોશિપ હાઈસ્કૂલમાં થોડો વખત અધ્યાપન કાર્ય કર્યું હતું. અમેરિકામાં પ્રિન્ટિંગ મેનેજમેન્ટનો કોર્સ કર્યા બાદ વડોદરામાં 'સાધના મુદ્રણાલય'ની શરૂઆત કરી હતી. થોડો સમય પોંડિચેરી આશ્રમમાં અને પછી અલમોડા પાસે મીરતોલા આશ્રમમાં રહ્યા હતા.

નિબંધકાર, નવલકથાકાર, વાર્તાકાર, ચરિત્રકાર તરીકે લેખન કાર્ય કર્યું અને પત્રકારત્વમાં પણ જોડાયા હતા. તેમના 'અમાસના તારા', 'જિપ્સીની આંખે' નિબંધ સંગ્રહો જાણીતા છે. નર્મદ સુવર્ણ ચંદ્રક દ્વારા તેઓ સન્માનિત થયા હતા. ૧ ડિસેમ્બર, ૧૯૭૯ના રોજ મિરતોલામાં તેમનું અવસાન થયું હતું.

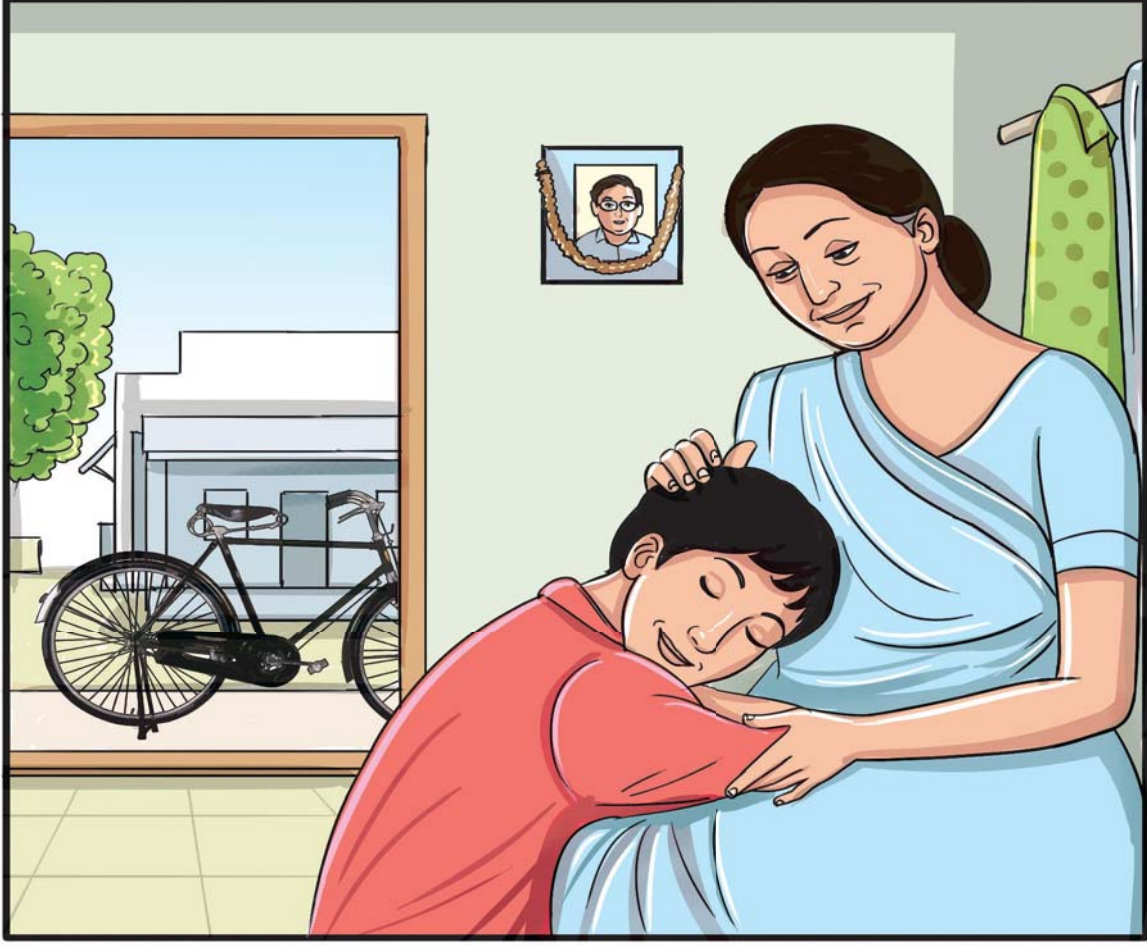
સૂર કૃતિનો

પ્રસ્તુત કૃતિમાં માતા અને પુત્ર વચ્ચેના નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ અને લાગણીના તંતુથી જોડાયેલા સંબંધની વાત છે. આ વાત લેખકના પોતાની માતા સાથેના સંબંધની છે અર્થાત સ્વાનુભવની છે.

સ્ત્રીને મન સૌભાગ્યના પ્રતીક સમા મંગલસૂત્રનું કેટલું મહત્વ હોય છે તે પ્રતિત થાય છે. છતાં પુત્ર પ્રત્યેનો પ્રેમ વ્યક્ત કરવા પોતાના મૂલ્યવાન મંગલસૂત્રને વેચતા પણ અચકાતી નથી. ખરેખર સ્ત્રીના મનમાં પતિ અને પુત્ર બંનેનું કેટલું અનન્ય સાધારણ મહત્વ છે તેનું પ્રતિબિંબ આ કૃતિમાં પડે છે.

દરેકનું મંગલ ઇચ્છતા અને ત્યાગની મૂર્તિ જેવા લેખકના માતાનું ભાવનાશીલ રેખાચિત્ર અહીં વ્યક્ત થયેલું છે. પતિના મૃત્યુનો આઘાત હોવા છતાં ગૃહિણી કે માતા તરીકેનું કર્તવ્ય તેઓ ભૂલતાં નથી. પતિના મૃત્યુ બાદ પુત્ર જ તેમનાં જીવનનું કેન્દ્ર બની રહે છે. પુત્રને જમાડવા આતુરતાથી તેની રાહ જોતી માતાનું ચિત્ર ખરેખર જ હૃદયદ્રાવક છે.

પિતાજીના કારમા મૃત્યુ પછી બાની ઉદાસીનો પાર નહોતો. એના મુખ પર સ્મિત આવતું તે પણ વિષાદથી છવાયેલું. એના કામમાં, એના વર્તનમાં, અરે અમારા તરફના એના વાત્સલ્યમાં પણ ઉદાસીનો આધાર હતો. મને બાનું ગળું બહુ ગમતું. એક તો આમ પણ બા બહુ દેખાવડી અને નમણી હતી. એના હૃદયની નિર્મળતાનું લાવણ્ય એના ચહેરા ઉપર એવું વિલસતું કે આપણે જોયા જ કરીએ. પણ એ સર્વમાં એની ડોક મને અપાર વહાલી લાગતી. અને એ ગરદનને વળગીને વહાલ કરતાં હું કદી ધરાતો નહીં. નિશાળમાં કંઈક ગુનો થયો હોય, કોઈ છોકરા સાથે તકરાર થઈ હોય, બાપુજીએ આંખ દેખાડી હોય કે બાનું વહાલ જોઈતું હોય ત્યારે હંમેશાં હું એની ડોકે બાઝી પડતો. મંગલસૂત્રથી શોભતા એ ગળાને બચ્ચીઓ ભરતાં હું કદી જ થાકતો નહીં અને એના બદલામાં હું ધરાઈને એનું વાત્સલ્ય પીતો. બાપુજીના ગયા પછી બાનો ઉદાસ ચહેરો મંગલસૂત્ર વિનાના સૂના ગળાથી બહુ જ એકલો લાગતો. બા પણ છત્ર વિનાની અનાથ લાગતી. મારી દૃષ્ટિ જ્યારે જ્યારે બાના ચહેરા પર પડતી ત્યારે આપમેળે એની એકલ

ડોક પર ઊતરીને ડૂસકું ભરી લેતી. આ દુઃખ ખમનાર હું એકલો નહોતો. મારા પાર્વતીફોઈ પણ હતાં. ફોઈ પોતે બહુ રૂપાળાં હતાં. પણ બાના સ્વરૂપનાં એ મોટાં ચાહક હતાં. મને બરાબર યાદ છે - એક દિવસ ફોઈ, બા અને હું એમ ત્રણ જણાં બેઠાં હતાં. પિતાજીનાં સ્મરણોની ઉન્નાણી ચાલતી હતી. ત્યાં અચાનક ફોઈની આંખ બાના ગળા ઉપર જઈને બેઠી. એમનાથી રહેવાયું નહીં. બોલ્યાં : “બાબી, ગળામાં તુલસીની માળા તો રાખ જ. આ સૂની ડોક મારાથી ભેવાતી નથી.” અને સ્વાભાવિક રીતે જ એમનો હાથ બાના ગળાને અડકી પડ્યો. બાએ માથે એવી રીતે ઓઢ્યું કે ડોકની ચારુતા સંતાઈ ગઈ. બા કશું બોલી નહીં. બા ગમતી. બાનું સ્વરૂપ ગમતું. બાની આંખોમાં આંખો પરોવતાં હું થાકતો નહીં. પરંતુ બાની ડોકને બાથ ભરીને બચ્ચી ભરવી એ મારા જીવનનું પરમ ઐશ્વર્ય હતું. છતાં એ એકલવાઈ ડોક જ મને રડાવી મૂકતી અને બાના ગયેલા સૌભાગ્યની યાદ આપીને પિતાજીનાં સ્મરણોની યાત્રા કરાવતી.

ધનતેરસે અમારે ત્યાં ધનની પૂજા થતી. પિતાજી જીવતા ત્યારે પણ બા મારી પાસે જ પૂજા કરાવતી. બાપુજીના ગયા પછી પણ એમ જ થતું. પણ બાપુજીના ગયા પછી ધનતેરસની એ પૂજામાં એક ફેરફાર છાનો ન રહ્યો. હું પૂજા કરી રહું ત્યાર પછી એક નાની-શી રેશમપોટલીમાંથી પોતાનું મંગલસૂત્ર કાઢીને બા દૂધથી અને પછી પાણીથી ઘોઈ એની પૂજા કરતી અને પાછી એ પોટલીમાં સંભાળથી એને મૂકીને એક ચાંદીની ડબ્બીમાં મૂકી દેતી. આવી ધનતેરસ દરેક વરસે આવતી અને ચાલી જતી. ધીરે ધીરે પેલું મંગલસૂત્ર મારે મન બા જેટલું જ વહાલું થઈ ગયું.

ઇ.સ.૧૯૨૯માં હું પોંડિચેરીથી પાછો આવ્યો ત્યારે મારું મોટું સુખ બાનો હસતો ચહેરો હતો. હું ગયો ત્યારે એને જે ઓછું આવ્યું હતું તે હું પાછો આવ્યો ત્યારે હસીને એણે ઓગાળી નાખ્યું. અહીં સૌ સુખી હતાં. આવીને મેં

‘નવગુજરાત’ સાપ્તાહિકમાં સહતંત્રીનું કામ સ્વીકાર્યું. બાને બહુ જ આનંદ થયો. એ કામને કારણે મારે સવારે, બપોરે અને સાંજે એમ ગમે ત્યારે ગમે તેટલું રખડવું પડતું. એક વખત ઉનાળો હતો. વૈશાખનો મહિનો. ગરમી તો કહે મારું કામ. લૂ એવી વાય કે માથું ફાટી જાય. એવા સળગતા બપોરે બે વાગે ભૂખ્યો તરસ્યો હું ઘેર પહોંચ્યો. બા પણ બિચારી ભૂખીતરસી મારી વાટ જોઈને ચિંતા કરતી બેઠી હતી. હું આવ્યો ત્યારે ચહેરો કરમાઈ ગયો હતો. અમે જમ્યાં. જમીને હું જરા જંખ્યો. ઊઠ્યો ત્યારે મારું આખું શરીર તાવથી ધીખતું હતું. બા તો ગભરાઈ ઊઠી. ઘરના બધા ઇલાજો એણે કર્યા, પણ તાવે મચક ન આપી. આખરે દાકતરને બોલાવવા પડ્યા. દાકતરની સલાહથી મને ઇસ્પિતાલમાં ખસેડ્યો અને આખરે ઈશ્વરની કૃપાથી અને બાની આશિષથી બે મહિને હું સારો થઈ ગયો.

ત્યાર પછીની ધનતેરસે અમે પૂજા કરવા બેઠાં. પૂજામાં માત્ર પાંચ રૂપિયા હતા. એક પણ ઘરેણું નહોતું. મને અચંબો લાગ્યો. ધનની પૂજા પછી બાએ નિત્યનિયમ પ્રમાણે પોતાના મંગલસૂત્રની પણ પૂજા કરી. પછી મેં બાને પૂછ્યું ત્યારે ખબર પડી કે મારા પોંડિચેરીના લાંબા નિવાસ દરમિયાન બાએ ઘરેણાં વેચીને ઘર ચલાવ્યું હતું. તે દિવસે હું બાની એકલવાઈ ડોકે બાઝીને ખૂબ રડ્યો.

શિયાળો ગયો ને ઉનાળો આવ્યો. મારી બહુ ઇચ્છા હતી કે હું એક સાઈકલ લઉં. પણ એટલી બચત ક્યાંથી કાઢવી ? એક રાતે બેસીને અમે સૌ વાતો કરતાં હતાં, ત્યાં મારાથી સાઈકલની વાત નીકળી ગઈ. સાઈકલ વિના કેટલી મુસીબત પડે છે એ સાંભળીને બાનું હૈયું ભરાઈ આવ્યું. બીજે દિવસે બપોરે મને પાછું મોડું થયું. બા બિચારી દર વખતની જેમ ભૂખીતરસી મારી રાહ જોઈને બેઠી હતી. મને જમાડ્યા પછી પણ એની એક જ ચિંતા હતી કે હું માંદો ન પડું. બપોરે જમીને હું કામ પર જવા નીકળ્યો ત્યારે બાએ પૂછ્યું : “બેટા, સાઈકલ હોય તો તને મહેનત ઓછી પડે, નહીં ?” મેં જતાં જતાં હસીને કહ્યું : “બા, એ તો કબીરજી કહી ગયા છે.” જ્યારે જ્યારે મારે બાને હસાવવી હોય ત્યારે હું ઉપરનું વાક્ય વાપરતો.

સાંજે હું ઘેર આવ્યો ત્યારે ઓટલા ઉપર એક નવી સાઈકલ પડેલી. મને એમ કે કોઈ મળવા આવ્યું છે. મારો અવાજ સાંભળીને બા બહાર દોડી આવી. એના મુખ પર અવાર્ણનીય આનંદ હતો. ઘણાં વરસ પછી મેં એનો આવો પ્રકૃત્તિત ચહેરો જોયો. એણે કહ્યું : “કિશન, તારી સાઈકલ આવી ગઈ.” આનંદ અને આશ્ચર્યની મિશ્ર લાગણીથી દબાઈ ગયેલો હું પૂછવા જાઉં તે પહેલાં તો હાસ્યનું ઇનામ આપીને બા બોલી ઊઠી : “હું લઈ આવી ગોપાળદાસકાકાને ત્યાંથી. ગમી ને ?” એમણે કહ્યું : “હમણાં છોકરાઓ આ ગાડી બહુ શોખથી વાપરે છે. સારી છે ને ?” મેં કહ્યું : “પણ બા, હમણાં મારે નહોતી જોઈતી.” અને હું આગળ બોલવા જાઉં તે પહેલાં એ બોલી ઊઠી : “ફેરવી જો તો. હું જોઉં તો ખરી કે તને કેવીક ચલાવતાં આવડે છે.” અને મેં એ નવી સાઈકલ પર ચક્કર માર્યું ત્યારે અમે બંને ખુશખુશ થઈ ગયાં.

ત્યાર પછીની ધનતેરસે અમે પૂજા કરવા બેઠાં હતાં. બાએ મારી પાસે પાંચ રૂપિયાની પૂજા કરાવી અને પૂજા પૂરી થઈ. બાએ મંગલસૂત્રની પૂજા ન કરી એટલે પૂછ્યું : “બા, તમારી પૂજા કેમ નથી કરતાં ?” બાએ હસીને કહ્યું : “હવે જરૂર નથી. તું સાઈકલ પર બેસીશ અને હું તને જોઈશ એ જ મારી પૂજા છે.” મારા અંતરમાં ફાળ પડી. મેં કહ્યું : “બા, તમે મંગલસૂત્ર વેચીને આ સાઈકલ લઈ આવ્યાં ?” અને મારા ઉતરેલા મુખને બાએ પોતાની ડોક પર ઢાળી દીધું. મારાથી ન બાથ ભરાઈ, ન તો બચ્ચી કરી શકાઈ.

બીજે દિવસે એક મિત્ર પાસેથી એકસો દસ રૂપિયા લઈને ગોપાળદાસકાકાને ઘેર ગયો. કાકા તો ઘેર નહોતા, પણ ગુલાબકાકી હતાં. એ બહાર આવ્યાં ને મેં એમની ડોકમાં બાનું મંગલસૂત્ર જોયું. રૂપિયા મારા ગજવામાં જ

રહી ગયા. કાકાની ખબર પૂછીને હું ચાલી નીકળ્યો. પાછા આવીને મેં બાને કહ્યું : “ગુલાબકાકીના ગળામાં તમારું મંગલસૂત્ર જોઈને મારાથી એક પણ શબ્દ બોલાયો નહીં.” બાએ હસીને કહ્યું : “બેટા, એમનું સૌભાગ્ય અખંડ રહો.” બાનું એ મુખ આજેય જ્યારે જ્યારે હું મારી સાઇકલને અડકું છું ત્યારે મારી આંખો આગળ આવે છે અને અંતરને અડકે છે. સાઇકલો તો મારી ઘણી બદલાઈ છે પણ બાનો એ ચહેરો નથી બદલાયો.

માર્ગદર્શક સ્તંભ

આ કૃતિનું અધ્યાપન શરૂ કરતા પહેલા દરેક વિદ્યાર્થીઓ પાસેથી તેમની માતા વિશેના તેમના વિચારો જાણી શકાય. સંતાનો માટે માતાના હૃદયમાં રહેલા પ્રેમ વિશેના વાસ્તવિક ઉદાહરણો આપી શકાય.

લેખકના પોતાના જીવનના સ્વાનુભવની જ આ વાર્તા હોવાથી વિદ્યાર્થીઓને પોતાના સ્વાનુભવની પ્રતીતિ કરાવી શકાય.

પ્રસ્તુત કૃતિની વાર્તા હૃદયદ્રાવક રીતે કહીને વિદ્યાર્થીઓની સંવેદનાને જાગૃત કરી શકાય.

સ્વાધ્યાયોને ધ્યાનમાં રાખીને વિષયવસ્તુ ઉપરાંતની વધારાની માહિતી આપી શકાય.

સ્ત્રીઓની વિવિધ ભૂમિકા અને સંબંધોની ચર્ચા કરી શકાય.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દો માટે કૃતિમાં વપરાયેલા શબ્દો શોધો :

(૧) સ્નેહ	(૨) સૌંદર્ય	(૩) વૈભવ	(૪) યાદ
(૫) આનંદિત	(૬) અંતર	(૭) સારવાર	(૮) અપરાધ

સ. ૨. જોડણી સુધારીને લખો :

(૧) વાતસલય	(૨) સાપતાહીક	(૩) આશીશ	(૪) ઈશવર	(૫) નીરમળતા	(૬) દસ્તી

સ. ૩. રૂઢિપ્રયોગ અને તેના અર્થની જોડી બનાવો :

‘અ’ વિભાગ

- (૧) ઓછું આવવું
- (૨) ચહેરો કરમાઈ જવો
- (૩) મચક ન આવવી
- (૪) હેયું ભરાઈ આવવું

‘બ’ વિભાગ

- (અ) પોતાના મતને વળગી રહેવું
- (આ) દુઃખ લાગવું
- (ઇ) ઉદાસ થઈ-જવું.
- (ઈ) લાગણીનો ઊભરો અનુભવવો.

સ. ૪. ‘આંખ’ સાથે સંબંધિત રૂઢિપ્રયોગોના અર્થ જોડણીકોશમાંથી શોધીને લખો :

(૧) આંખ ઠરવી	(૨) આંખ ખૂલવી	(૩) આંખ ફેરવવી
(૪) આંખ ભરાઈ આવવી	(૫) આંખ કાઢવી	(૬) આંખ દેખાડવી

સ. ૫. નમૂના પ્રમાણે નવા શબ્દ બનાવો : દા.ત. સુખ - સુખિયું

(૧) ધાંધલ	(૨) ગાડર	(૩) પેટ	(૪) લોભ	(૫) ધમાલ	(૬) પ્રભાત

સ. ૬. ખાલી જગ્યામાં યોગ્ય શબ્દ મૂકો :

- (૧) બાની ડોકને બાથ ભરવી એ મારા જીવનનું પરમ _____ હતું.
- (૨) પિતાજીના _____ મૃત્યુ પછી બાની ઉદાસીનો પાર નહોતો.
- (૩) બા બહુ દેખાવડી અને _____ હતી.
- (૪) ધીરેધીરે પેલું મંગળસૂત્ર મારે મન બા જેટલું જ _____ થઈ ગયું.

સ. ૭. કોઠો પૂર્ણ કરો :

- (૧) બાપુજીના ગયા પછી ધનતેરસની પૂજામાં થયેલો ફેરફાર લખો.

ક્યારે	ફેરફાર
દર વર્ષે	
૧૯૨૯ પછી	
સાઈકલની ખરીદી પછી	

સ. ૮. નીચેના ભાવ પ્રકટ કરતાં અવતરણો કૃતિમાંથી શોધીને લખો :

- (૧) પુત્ર માટે બાની ચિંતા
- (૨) બાનો ત્યાગ
- (૩) પુત્રની ઉદારતા
- (૪) બાના પુત્રપ્રેમનો ઉમળકો
- (૫) બાને હસાવવા માટે પુત્ર દ્વારા વપરાતું

સ. ૯. બીજી કઈ રીતે કહી શકાય તે લખો :

- (૧) આ દુઃખ ખમનાર હું એકલો નહોતો.
- (૨) અચાનક ફોઈની આંખ ગળા પર જઈ બેઠી.
- (૩) ગરમી તો કહે મારું કામ.
- (૪) રૂપિયા મારા ગજવામાં જ રહી ગયા.
- (૫) બાની આંખમાં આંખ પરોવતાં હું થાકતો નહિ.

સ. ૧૦. યોગ્ય વિકલ્પ પસંદ કરીને વિધાન પૂર્ણ કરો :

- (૧) લેખક પોંડિચેરી ગયા પછી બા એ ઘર ચલાવ્યું _____
 (અ) પારકા કામ કરીને (આ) પુત્ર પાસે પૈસા મંગાવીને (ઇ) પોતાના દાગીના વેચીને
- (૨) બાએ મંગળસૂત્ર વેચી નાંખ્યું _____
 (અ) પુત્ર માટે સાઈકલ લેવા (આ) માંદા પુત્રની સારવાર માટે (ઇ) ઘરખર્ચ માટે
- (૩) ફોઈ, ભાભીને ગળામાં પહેરવા કહે છે _____
 (અ) મંગળસૂત્ર (આ) તુલસીની માળા (ઇ) મોહનમાળા
- (૪) લેખકના માંદા પડવાનું કારણ _____
 (અ) લૂ લાગી એટલે (આ) વરસાદમાં ભીંજ્યા એટલે (ઇ) બહારનું ખાધું હતું એટલે

સ. ૧૧. વાક્યના પ્રકાર ઓળખીને લખો :

- (૧) હું બાની ઉદાસી જોઈ શકતો નહોતો.
- (૨) તમે પહેલાં મંગળસૂત્રની પૂજા કરી લો.
- (૩) લેખકનો સ્વભાવ સૌમ્ય હતો.
- (૪) સાઈકલ કેટલાંની હતી ?
- (૫) મારી ડોકની ચારુતાની વાત જ જુદી !

- સ. ૧૨. નીચેનાં વાક્યોમાંથી વિશેષણ ઓળખી રેખાંકિત કરો : (૧) હું ઘરે આવ્યો ત્યારે ઓટલા ઉપર એક સાઈકલ પડેલી.
 (૨) બા બિચારી ભૂખીતરસી મારી વાટ જોતી હતી. (૩) બા એ મારી પાસે પાંચ રૂપિયાની પૂજા કરાવી.
 (૪) બાના કરમાયેલા ચહેરાને જોઈ મને દુઃખ થયું. (૫) બાની એકલવાઈ ડોક જ મને રડાવી મૂકતી.

સ. ૧૩. પ્રાણીઓમાં જોવા મળતા માતૃપ્રેમને તમારા શબ્દોમાં લખો.

★ ‘માતા’ વિશે પોતાના વિચારો મૌખિક રીતે રજૂ કરો.

પ્રકલ્પ

★ ‘મા’ વિશેના ત્રણ-ત્રણ કાવ્યો ઈન્ટરનેટ ઉપરથી શોધીને ઍલ્બમ બનાવો.

લેખન કૌશલ્ય

★ નાના ભાઈને ધોરણ આઠમાની શિષ્યવૃત્તિની પરીક્ષાની તૈયારી કરવા માટે પ્રેરણા તેમજ શુભેચ્છા આપતો પત્ર લખો.

વિશેષ વાંચન

એકલો

જંગે ચઢ્યો છું, અક્ષૌહિણી સેનાની સામે કૌરવોની.
 અભિમન્યુ શો હું એકલો, સ્વજનો થકી વિખૂટો પડેલો,
 આજ બસ રંગે ચઢ્યો છું; એકલો જંગે ચઢ્યો છું.
 અંગો પર ખીલી ઊઠ્યાં ઘાવનાં ગુલમોર, પણ એ જ મારો તોર;
 જીતના કોઠા ન પૂરા જાણતો, પણ યુદ્ધનો આનંદ પૂરો માણતો;
 હું એકલો ભયદાનવી દળ, છળ બધાં સામે પડ્યો છું;
 એકલો જંગે ચઢ્યો છું.
 આ યુદ્ધનો હું અંત જોઈશ, માહરો કે? કોણ જાણે,
 મેદાનમાં લડતાં વળી ચિંતા ય શાને? જાણું છું કે હારવાનો હું નથી,
 મૃત્યુ અને જીવન ઉભયને જીતથી; સર્વને આલિંગનારી પ્રીતથી.
 ઝળકવા હું કાળની સામે પડ્યો છું, એકલો જંગે ચઢ્યો છું.

– જયન્ત પાઠક

સારા વિચારો રાખવા એ જ આંતરિક સૌંદર્ય છે. – સ્વામી રામતીર્થ

લેખન કૌશલ્ય માટે માર્ગદર્શક સ્તંભ - ૧

પત્રલેખન

મિત્રો, તમને થતું હશે કે વોટસએપ અને ઈમેલના ચંત્રયુગમાં પત્રલેખન શીખવાની શી જરૂર? ખરું ને? પણ યાદ રાખો કે, આપણા હૃદયની ભાવનાને શબ્દરૂપે વ્યક્ત કરવાનું કૌશલ્ય મેળવવા પત્રલેખન આવશ્યક જ નહિ, અનિવાર્ય છે. આપણાથી જોજનો દૂર રહેતા આપણા સ્વજનો સાથે હૃદયની લાગણીઓનું આદાનપ્રદાન પત્ર દ્વારા જ શક્ય બને. પણ હા, આજના યુગના સંદર્ભે તેના સ્વરૂપ વિશે ચોક્કસ વિચારવું જ રહ્યું.

નવમા ધોરણ સુધી તમે પારંપરિક પદ્ધતિથી જ પત્રલેખન શીખ્યા છો. પણ હવે પછી સ્પર્ધાત્મક યુગમાં તમારે તમારી કારકિર્દી ઉજ્જવળ બનાવવાની છે તેથી તંત્રયુગ સાથે કદમ મિલાવવા પણ અનિવાર્ય છે. માટે જ આ વર્ષે આપણે પત્રલેખનનું કૌશલ્ય ઈ-મેલની પદ્ધતિથી શીખીશું.

આપણે ઔપચારિક અને અનૌપચારિક એમ બે પ્રકારના પત્રો શીખવાના હોવાથી તેમની વચ્ચેનો તફાવત સમજી લઈએ.

ક્રમ	ઔપચારિક પત્ર	ક્રમ	અનૌપચારિક પત્ર
૧.	સરકારી/બિનસરકારી કાર્યાલયોમાં, ખાનગી કંપનીઓને, પ્રકાશકો કે બોર્ડને વિનંતી / માગણી/ફરિયાદ/અભિપ્રાય માટે પત્રો લખો.	૧.	માતા, પિતા, ભાઈ, બહેન, કાકા, મામા, માસી, ફઈ, મિત્રો, સ્નેહી વગેરેને લખાય.
૨.	વિષય ફરજિયાત લખવો પડે.	૨.	વિષય લખવાની જરૂર નથી.
૩.	નિયમાનુસાર જ લખાય.	૩.	નિયમોનું બંધન હોતું નથી.
૪.	વિષયાનુરૂપ સંક્ષેપમાં લખાણ.	૪.	આ પત્રો લાંબા પણ હોઈ શકે.
૫.	અંતમાં ડાબી બાજુએ પત્ર લખનારનું સરનામું લખવું આવશ્યક છે.	૫.	અંતમાં ડાબી બાજુએ પત્ર લખનારનું સરનામું લખવું આવશ્યક છે.
૬.	સંબોધનની પછી જેને લખતા હોય તેનું સરનામું અનિવાર્ય.	૬.	સંબોધન પછી સરનામાની જરૂર નથી.
૭.	સમાપનમાં આભાર કે વિનંતી.	૭.	સમાપનમાં હૃદયની ભાવના.

વાર્તાલેખન

વાર્તાલેખન કરતી વખતે ધ્યાનમાં રાખવાની બાબતો :

□ વાર્તાનું લેખન કોઈપણ કાળમાં થઈ શકે. એક જ વાર્તામાં એકથી વધારે કાળનો ઉપયોગ પણ થઈ શકે. પરંતુ તેમાં વિશેષ મહત્ત્વ છે ક્રમિકતા જાળવવાનું. □ વાર્તામાંથી બોધ મળે છે. પરંતુ જે બોધ ન મળતો હોય તો પણ આનંદ તો અવશ્ય મળે જ છે. □ વાર્તાની શરૂઆત અને અંત એકબીજા સાથે સંકળાયેલા હોય તે જરૂરી છે. □ વાર્તાની લંબાઈ માટે પણ કોઈ બંધન નથી. પણ તેના વિષયવસ્તુની પ્રવાહિતા જાળવાવી જોઈએ. □ વિષયવસ્તુ પ્રમાણે અને તેના પાત્રને અનુરૂપ ભાષાશૈલી જરૂરી છે. □ વાર્તામાં બોલીભાષાનો ઉપયોગ થઈ શકે પણ અન્ય ભાષાનો ઉપયોગ ટાળવો. □ વાર્તાનું સાચું સૌંદર્ય જાળવાવું જોઈએ. □ વાર્તાના મુખ્ય પાત્ર, પ્રસંગ કે બોધને ધ્યાનમાં રાખી નાનું પણ આકર્ષક શીર્ષક આપવું. □ વાર્તા પરિચ્છેદ પાડીને જ લખવી. અને વિરામચિહ્નોનો યોગ્ય ઉપયોગ કરવો. વાર્તાની રૂપરેખા તૈયાર કરવી અને પછી એ રૂપરેખાનો વિસ્તાર કરવાથી પ્રવાહિતા અને ક્રમિકતા બંને જાળવાશે. □ વાર્તામાં આવતા પાત્રોની વાતચીત સંવાદરૂપે લખવાથી વાર્તા આકર્ષક બને. □ વાર્તાનો આરંભ આકર્ષક અને અસરકારક હોય તો અંત ચમત્કારી, નવાઈભર્યો, ઉપદેશાત્મક, સૂત્રાત્મક કે પછી આનંદદાયક હોય એ ઈચ્છનીય છે.

વાર્તાલેખન જુદી જુદી રીતે પૂછી શકાય :

○ મુદ્દા ઉપરથી વાર્તા લખો. ○ અઘૂરી વાર્તા પૂરી કરો. ○ વાર્તાનો અંત બદલો. ○ ચિત્રોનું નિરીક્ષણ કરી વાર્તા બનાવો. ○ આપેલા શબ્દોનું અનુસંધાન સાંધીને વાર્તા બનાવો વગેરે વગેરે.

લેખન કૌશલ્ય માટે માર્ગદર્શક સ્તંભ - ૨

અનૌપચારિક પત્રનો નમૂનો

તમારા જન્મદિવસ નિમિત્તે તમારા મામાએ તમને એક મોબાઈલ ફોન ભેટ તરીકે મોકલ્યો છે. તેમનો આભાર માનતો પત્ર મામાને લખો.

તા. ૧૧/૨૦૧૮

પૂ. વડીલ મામા-મામી,

આપ સહુની કુશળતા ચાહતા અમે સર્વે કુશળ છીએ. પ્રકાશની ખૂબજ યાદ આવે છે.

મામા, આપે મોકલેલી મારા જન્મદિવસની ભેટ જોઈને હું એટલી નાચી ઊઠી કે મમ્મીને પકડીને ગોળગોળ ફરવા લાગી હતી. ખરેખર, મામા-મામી તમારો ખૂબખૂબ આભાર.

હું છેલ્લા છ મહિનાથી મમ્મી-પપ્પાને મોબાઈલ લઈ આપવાનું કહેતી હતી. પરંતુ તેમણે કહ્યું કે, ‘એસ.એસ.સી.માં સારા ગુણ લાવી પાસ થઈશ પછી અપાવીશું.’ મામા તમે મોકલેલા મોબાઈલનો હું સારામાં સારો ઉપયોગ કરીશ. પરીક્ષામાં સારા ગુણ મેળવી પાસ થઈને મમ્મી-પપ્પાની ઈચ્છા પણ જરૂર પૂરી કરીશ.

મારા મમ્મી તમને બધાને ખૂબજ યાદ કરે છે. પપ્પાએ ખાસ લખાવ્યું છે કે, આ વર્ષે ઉનાળાની રજાઓમાં તમારે બધાએ અહીં આવવાનું છે. મે મહિનામાં આવતો પ્રકાશનો જન્મદિવસ આપણે સાથે અહીં જ ઉજવશું. પ્રકાશને મારી યાદ આપશો.

મામા-મામી, ફરી એકવાર હૃદયપૂર્વક આભાર. કામકાજ હોય તો ચોક્કસ જણાવશો.
લિ. આપની ભાણેજ,
હિયાના પ્રણામ.
૭, હિરા ભુવન, ગાંધીનગર,
ઘાટકોપર વેસ્ટ, મુંબઈ ૪૦૦ ૦૮૬.

ઔપચારિક પત્રનો નમૂનો

તમારા લીવીંગ સર્ટિફિકેટની માંગણી કરતો પત્ર શાળાના મુખ્યાધ્યાપકને લખો.

તા. ૧૧/૧૨/૨૦૧૮

પ્રતિ,
મુખ્યાધ્યાપક,
સર્વોદય વિદ્યાલય,
ઘાટકોપર.

વિષય : સ્કૂલ લીવીંગ સર્ટિફિકેટની માંગણી
માનનીય ગુરુવર્ય,
સાદર પ્રણામ !

હું આપની શાળામાં ધોરણ ૧૦માં ભણતી વિદ્યાર્થીની છું. મારા પિતાની માંદગીને કારણે અમારે અચાનક જ અમદાવાદ આવવું પડ્યું છે. અહીં આવ્યા પછી તેમની તબિયતમાં સારો એવો ઝડપી સુધારો થયો છે. તેથી અમે હમણાં કેટલોક સમય અમદાવાદમાં જ રહેવાના છીએ.

હવે મારે અહીંની કોઈ શાળામાં પ્રવેશ લેવો પડશે. દસમા ધોરણના છેલ્લા વર્ષે શાળા છોડવાનું મને ઘણું દુઃખ થાય છે પણ પરિસ્થિતિ આગળ લાચાર છું. હું અહીંની ‘શારદા વિદ્યાલય’માં પ્રવેશ લેવાની છું. તો આપને મારું લીવીંગ સર્ટિફિકેટ નીચેના સરનામે ત્વરિત મોકલવા નમ્ર વિનંતી કરું છું.

આપના આશીર્વાદથી હું અહીં ખૂબ અભ્યાસ કરીને આપણી શાળાનું નામ રોશન કરીશ તેવી ખાતરી આપું છું. તકલીફ બદલ ક્ષમા !

લિ. આપની વિશ્વાસુ વિદ્યાર્થીની,

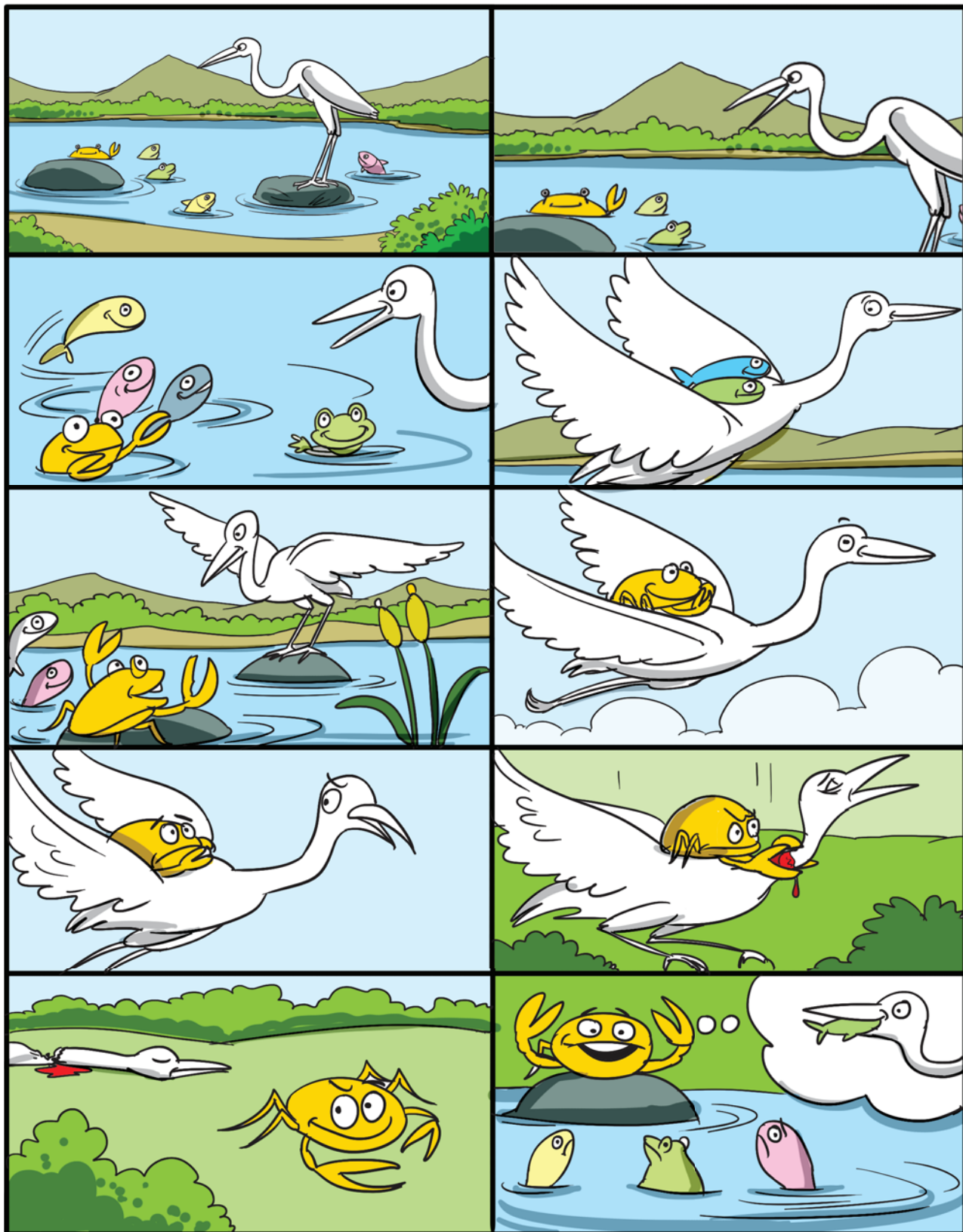
સૃષ્ટિ શાહ

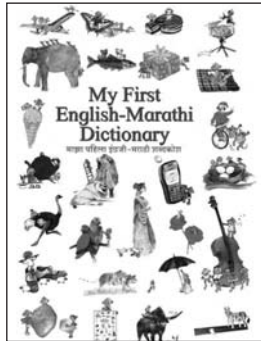
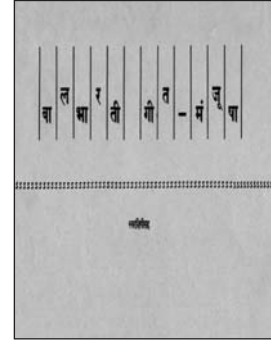
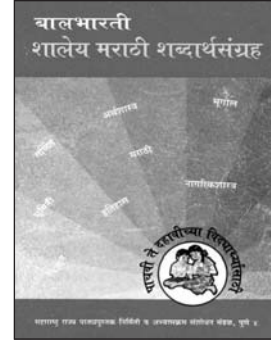
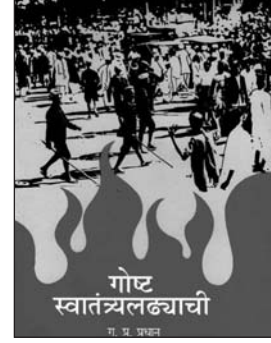
૫૦૪, ‘મંથન’,

વટવા, અમદાવાદ.

shrutishah9@gmail.com

★ નીચેના ચિત્રનું નિરીક્ષણ કરી એક વાર્તા લખો.

- पाठ्यपुस्तक मंडळाची वैशिष्ट्यपूर्ण पाठ्येत्तर प्रकाशने.
- नामवंत लेखक, कवी, विचारवंत यांच्या साहित्याचा समावेश.
- शालेय स्तरावर पूरक वाचनासाठी उपयुक्त.

पुस्तक मागणीसाठी www.ebalbharati.in, www.balbharati.in संकेत स्थळावर भेट द्या.

साहित्य पाठ्यपुस्तक मंडळाच्या विभागीय भांडारांमध्ये विक्रीसाठी उपलब्ध आहे.

ebalbharati

विभागीय भांडारे संपर्क क्रमांक : पुणे - ☎ २५६५९४६५, कोल्हापूर - ☎ २४६८५७६, मुंबई (गोरेगाव) - ☎ २८७७९८४२, पनवेल - ☎ २७४६२६४६५, नाशिक - ☎ २३९५५९९, औरंगाबाद - ☎ २३३२९७९, नागपूर - ☎ २५४७७९६/२५२३०७८, लातूर - ☎ २२०९३०, अमरावती - ☎ २५३०९६५

મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય પાઠ્યપુસ્તક નિર્મિતિ અને અભ્યાસક્રમ સંશોધન મંડળ,
પુણે - 411 004. ₹ 42.00
સાહિત્યભારતી ઇયત્તા દહાવી(ગુજરાતી માધ્યમ)